

1867-09-03

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Omtalte personer:
Albrecht Cruusberg
Janus la Cour

Arkivplacering:
Mappe 4 nr. 41

DOKUMENTINDHOLD

Omhandler haven og beskrivelse af planterne deri. Det er Georgia og P.C. Skovgaards bryllupsdag.

TRANSSKRIFTION

Den 3de September 1867

Saa vil jeg da begynde mit Brev idag min kjære Mand! vi har vel allerede ønsket hinanden til Lykke; er det ikke 16 Aar? Det er dog ikke saa lille en Tid, at leve sammen, men jeg vilde nok ønske, at der var idetmindste ligesaa langt tilbage. Nei! jeg vil intet ønske, Gud skee Lov! at vi ikke selv skal bestemme Maalet for vort Liv; Gud skee Lov! at det alt bliver bestemt for os; det kan man nok sige, naar man veed, at det er en kjærlig, den aller kjærligste, Fader der skjænker os baade Glæde og Sorger. Mest af alt være Gud takket og priset fordi vi begge To tør kalde ham "vor Fader"! ja! det er sandt som der staaer i Psalmen "Som Sandheds Aand sværg Du er paa, at er Gud Fader kalder sine Smaa; da er Sorgen slukket, da er Perlen fundet, Paradis oplukket, Døden overvundet."

Naar vi kun er sikkre derpaa, har vi jo alt hvad vort Hjerte kan bede om. Baade Børnene og jeg længes nu svært efter Dig, her er saa Tomt i Sovekammeret siger den Ene, der er saa Tomt her og der siger vi Alle; og dog er vi 4 og Du kun Een.

●2●

Nu er da Gulvene færdige ogsaa ovenpaa, som vel er, at de kan blive godt tørrede inden Du kommer. Haven begynder at lide af Tørke, det nybeplantede Stykke langs med Wedels Have er meget tørt, de store Floksbuske seer ynkelige ud, men det er umuligt at vande, det er mere end vi kan overkomme. foran Huset ser det endnu godt ud, der er en Pragt af nasturtier osv. Natblomsten har bredt sig alt for galt, den kvæler alt hvad der staaer i Nærheden, det havde været godt om der var blevet rykket mange Planter op i Foraaret; den er udmærket deilig fuld af blomster hver Aften, men Mindre kunde have gjort samme Virkning. [?Potentallerne] maa flyttes, de hænger langt ud over Buxbommen saadan; i det forreste Bed passer de smaa Soløine, Nasturtier, Natblomster og saadan en lave Ting allerbedst, men det kan vi gennemgaae [Overstreget: til] naar Du kommer hjem. Jeg troer nok Abrikoserne er saa opmærksomme at trække det ud til Du kommer hjem, de begynder først nu at se nogenlunde gule ud, men er langt fra modne.

●3●

Fru Fiebiger besøgte mig igaar jeg skal hilse fra hende, og saa kom fru Paulin Aggersborg-; hun har dog nok havt nogen Gavn af sin Reise, men

nu ilede hun hjem, da hun havde hørt at der har været et Par Kolera Tilfælde i Haderslev.

I morgen kommer Din Onkel hjem.

Onsdag

Ja det var kjedeligt at der ikke var Brev til Dig i Søndags, men jeg trøster mig med, at der var et rigtig tykt i Thirsdays i forrige Uge gik saa forstyrret for mig, saa jeg ikke huskede paa, hvor mange Dage der gik før jeg igjen fik skrevet. Det maa naturligvis falde paa mig og ikke paa Katrine, at der ikke var et Par Ord til la Cour, det var slet ikke net af mig og, da Brevet var borte, faldt det mig ogsaa godt nok ind, men saa var det bag efter, jeg skal see at gjøre det saa godt som muligt for ham til Vinter, saa tilgiver han mig vel nok, jeg glæder mig jo dog saa meget til at faae Den Rette igjen i Huset. Idag har jeg da en Hilsen til ham fra Katrine; den store Akasie gik ud, men de Tre Smaa staar godt i Katrines Urtepotte, nu skulde de skilles ad.

●4●

Kryger er naturligvis valgt, men [?Ahlmen] har nok faaet omtrent 1000 Stemmer mindre end den Tyske Candidat, ganske sikker Efterretning haves endnu ikke, og paa alle de danske Steder er han i afgjort Majoritet, den danske Linie er holdt, saa Afstemningerne har vist hvad den skulde, og altsaa gjort sin Nytte.

Cruusberg kom da i Søndags, han er jo meest ude saa det gaaer meget godt, engang imellem maa jeg høre paa en meget vidtløflig Historie om Ting, som jeg ikke interesserer mig for, men jeg behøver ikke at anstrenge mig for at underholde ham.

I morges var der Een, der satte et meget bønfoldende Ansigt op, kan Du saa tænke hvem det var, om jeg vilde skrive at hvis Fader skriver igjen til Børnene, om han saa ikke vilde tegne en lille Smule i Brevene deroverfra. Tak for haabet om at sees i næste Uge, der skal nok være lækkert oppe i Malerstuen; men Du maa ikke komme bag paa os; igaar var Veiret saa straalende omend lidt koldt, idag er det uroligt igjen, forkjøl Dig ikke naar det nu bliver koldt.

Din G.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 4 Nr. 41

Dec 3^d. September 1867

[illegible]

Beide Biennien, og jeg bruger en
født efter dig, leserpa tont: trokken
sot lige den ene, den es far tont
her og der lige i. Dette; og dag er vi 4
og. Du kenne den.

Nu er da Gulvets sandige ryg
overgaaet, som selv, at den ene sine
gæst tænde inden du kommer.

Nu er begyndt at lide af Tørke
det nybeplantede Lykka langs med
bæltets Træer er meget tørre, de store
Forskufferes paa gadebelysning, men
det er umuligt at vande, det er
sædvanligt med vi kan overkomme
foran tægt for det end en god Tid,
der er en Pragt af Skulpturer og,

Skulpturerne har løst sig alt for
gælt, den kvæle alt hvad der staaer
i Kædet, det havde været godt om
der var blevet nogle mange Skulpturer
af i Formet; der er i meget lidt
fuld af Blomsterne har det, men
derinde kunde have gjort samme
Bekendelse. Potentillerne man Høst
de blomster langt ud over Bygningen
i det forreste Gade, i det forreste Gade

perpe de gamle Potentillerne, Skulpturerne,
Skulpturerne og jaad en have Ting
aldrig, men det kan vi glemme
til naar du kommer hjem. Du har
nok beskaffet sig for oplysning
at tænde det i det du kommer hjem
de begynder sig at se nogenlunde
gule ud, men er langt for modne.

De to Potentillerne begynder sig
at lide af Tørke, og for dem
Munkens Egenskab; den ene dog nok
høst nogen Gode af sin Høst; den
en, den anden den anden den anden
høst at den har været et Par Aar
tilfaldt i Andelen.

Om aften kommer du ind til den.

Ja det var kjædet at den ikke var

Brev til dig i Søndags, men jeg trof

mig med, at den var at rigtig tægt.

Thorsdags; forrige. Jeg gik paa

ret for mig, for jeg ikke havde paa

hvor mange Dage den gik for sig, jeg

ikke prøvet. Det var naturligt, det

var mig og ikke paa Natur, at den

ikke var at den end til de Gode, det

var det ikke med af mig og de Gode

var borte, paa det det mig, og jeg gik

ind, men for mig det var, efter sig

det er at gøre det for gælt for mig

af for mig til Natur, paa det jeg har

mig selv, jeg glæder mig, jeg dog for

meget det at paa den Natur, jeg

i sigt. Den har da en Høst

til den for Natur, det store Løst

gik ud, men de to gamle stuer gik

Natur, Natur, en Skulptur og paa

de.